

[Pelle Voigt]

Sovjetunionen hævdes at være overlegen, foretage drastiske nedskæringer. Men på de områder, hvor vi selv er overlegne, hvor NATO-alliancen er overlegen, skal der ikke ske nedskæringer; der skal måske end ikke forhandles.

Jeg synes, at et interessant eksempel på dette blev leveret af udenrigsministeren i den tale, han holdt i den foregående debat, vi havde her i dag. Udenrigsministeren fremhævede betydningen af, at der ikke skete fremskridt i forhold til at begrænse den kolossale oprustning på havet, vi ser i disse år. Udenrigsministeren fremhævede i sin tale, at de ulige vilkår mellem NATO og Warszawapagten på landjorden betød, at NATO-alliancen måtte lægge afgørende vægt på en uændret militær bevægelsesfrihed på havet og i lufrummet, og at man som følge deraf måtte være meget forsigtig med at forhandle nogen som helst nedskæringer på disse områder.

Det er simpelt hen ikke noget som helst andet end et krav om militær overlegenhed på et bestemt område, der skal ses i sammenhæng med, at man kræver nedskæringer af den anden part på områder, hvor man betragter den anden part som overlegen.

Jeg tror, at vi i den debat, vi har her i dag, skal prøve at undgå det, nogle i den amerikanske debat har kaldt at tælle bønner. Hvis vi får en diskussion om størrelsen og mængden af tropper, alderen af tanks osv., skal jeg gerne gå ind i den, men jeg synes, at det afgørende i diskussionen her i dag er at diskutere de principper, der må ligge til grund for nedrustning.

I den forbindelse synes jeg, udenrigsministeren har fat i noget helt rigtigt, når han peger på, at de elementer i Warszawapagtens opbygning, der af os må anses for specielt offensive og truende, naturligvis må stå i centrum for vore bestræbelser i forhold til asymmetriske nedskæringer på Warszawapagtens side.

Men jeg savner i meget høj grad udenrigsministerens bud på, på hvilke områder NATO skal foretage tilsvarende nedskæringer. Det var stort set ikke til at høre i den tale, ministeren holdt her.

SF bad forud for denne debat forsvarsministerens Rådgivnings- og Analysegruppe om at gennemgå nogle dokumenter udarbejdet af amerikanske specialister, der arbejder med konventionel nedrustning. I går forelå resultatet af gruppens overvejelser. De er interessante,

også fordi de på en række punkter adskiller sig markant fra nogle af de synspunkter, udenrigsministeren fører frem her i dag.

Jeg synes, det er værd at fremhæve, at forsvarsministerens Rådgivnings- og Analysegruppe i sit papir peger på ønskeligheden af at kunne foretage ensidige nedrustningsskridt i en situation som den nuværende, det vil sige nedrustningsskridt, som kan foretages, uden at sikkerheden sættes over styr, og uden at der nødvendigvis skal medfølge indrømmelser på den anden side.

Udenrigsministeren siger, at Danmarks inddragelse i reduktionsområdet ikke kan betyde, at vi skal gøre noget andet end at opruste. Efter udenrigsministerens opfattelse må man opruste for at indhente de alvorlige forsømmelser, regeringen må have gjort sig skyldig i med hensyn til opretholdelsen af dansk forsvarsevne. Der var efter udenrigsministerens mening ikke noget at handle med fra dansk side. Det gode eksempel magt talte ikke i Danmark. Der skulle oprustning til.

Det svarer interessant nok slet ikke til det, forsvarsministerens eksperter peger på, når de beskæftiger sig med det samme spørgsmål. Her tales om de krav, der kan stilles til Warszawapagten, og om de krav, der i givet fald må kunne stilles til nedskæring af flyforstærkningerne til vores område, eventuelt i form af forringede modtagefaciliteter på flyvestationerne, altså en interessant modsigelse imellem de bidrag, Danmark kan komme med, når vi ser på, hvad forsvarsministerens eksperter siger, og hvad udenrigsministeren siger her i dag.

Det synes jeg antyder, at forsvarsministerens Rådgivnings- og Analysegruppe også har ret, når den påpeger, at de mange vanskeligheder, der er ved at foretage reelle sammenligninger og bedømmelse af forholdene i nedrustningsforhandlingerne, ikke i tilstrækkelig grad kan løses med det apparat, udenrigsministeren og forsvarsministeren har til rådighed i dag, noget, der også fremgik af den meget åbenhjertige skildring, udenrigsministeren kom med af vanskelighederne ved at vurdere disse styrker over for hinanden.

Forsvarsministerens Rådgivnings- og Analysegruppe peger direkte på, at det er nødvendigt at oprette et organ, som er i stand til at foretage sådanne saglige sammenligninger, gennemføre operationsanalyser og styrkesammenlignings-